

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 498: Để Hóa Giải Căn Bệnh Thiên Chấp Mà Thôi

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 043)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Để hóa giải căn bệnh thiên chấp mà thôi】

Phải hóa giải đi căn bệnh nặng của sự tự tư tự lợi và thiên chấp của chúng ta. Hóa giải bằng cách nào? Khởi tâm động niệm đều nghĩ đến Phật pháp, nghĩ đến chúng sanh, đừng nghĩ đến bản thân mình, hãy rèn luyện thành một thói quen như vậy. Phương pháp này rất hay, đây là một phương pháp tu hành vô cùng thù thắng trong pháp Đại thừa, phần trước đã nói, dùng tâm lượng lớn lao để hóa giải. Ngã chấp không dễ gì đoạn trừ, Tiểu thừa phá ngã chấp là cứ cứng nhắc phá ngay trên sự chấp trước, vô cùng khó khăn. Cho nên Phật nói trong kinh, đoạn phiền não giống như chặn đứng dòng thác chảy xiết dài bốn mươi dặm, một thác nước lớn dài bốn mươi dặm mà muốn lập tức chặn đứng nó lại, khó khăn đến mức độ như vậy đấy. Thế nhưng Bồ tát Đại thừa lại rất khéo léo, dẫu khó đoạn, các ngài vẫn có phương pháp để đoạn, phương pháp này chính là khởi tâm động niệm đều nghĩ cho chúng sanh, nghĩ đến Phật pháp, không nghĩ đến chính mình, lâu dần rồi sẽ quên đi cái “ta”. Phương pháp này quả thật rất mau nhiệm, cao minh hơn pháp Tiểu thừa quá nhiều.

Nghĩ đến Phật pháp, là biết được Phật pháp tốt đẹp như vậy, tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian đều không tốt bằng Phật pháp, Phật pháp thực sự có thể cứu độ chúng sanh trong chín pháp giới. Làm thế nào để phát dương quang đại Phật pháp, chúng ta khởi tâm động niệm chỉ khởi lên ý niệm này, đừng khởi ý niệm khác. Trong đời này, làm thế nào để dốc hết tâm hết sức giúp đỡ tất cả chúng sanh, khiến mọi chúng sanh đều có duyên tiếp xúc với Phật pháp. Phương pháp in kinh của Ấn Quang Đại sư đã mang lại cho chúng ta sự khai thị rất lớn, đây là một phương pháp rất hay: in kinh để kết duyên lưu thông. Chúng ta in nhiều rồi, đương nhiên cũng có một số người ở đạo tràng của chúng ta—ở đây có thể không có, nhưng ở Đài Bắc tôi từng phát hiện ra. Rất nhiều người

đến xin sách kinh của chúng ta, một lần đến là lấy vài quyển, một lần lấy vài quyển, lần nào đến cũng lấy, nghe nói họ đem ra các sạp sách cũ để bán. Có người đến báo với tôi, họ nói: “Thưa Pháp sư! Sách ngài in đều bị người ta ăn cắp, đem đi bán cả rồi”. Tôi gật đầu, nói: “Việc tốt đấy! Chỉ cần có người chịu mua, chịu mua thì họ sẽ chịu đọc, thế sao lại không phải là việc tốt chứ, là việc tốt! Đừng vì chuyện này mà chúng ta không in kinh nữa, vậy là quý vị sai rồi”. Họ bán được vài đồng, họ đến chỗ chúng ta, lấy sách từ chỗ tôi đem đưa đến tay người khác, kiếm được chút đỉnh thù lao lợi nhuận thì cũng tốt thôi, chẳng có gì là thái quá cả. Thế nên, chúng ta nhìn thấy đều sanh tâm hoan hỷ, tôi nói: “Quý vị việc gì phải so đo tính toán như vậy, tâm lượng sao lại nhỏ hẹp thế?”. Dù người ta lấy đi bán, tôi nghe được vẫn thấy rất hoan hỷ, tôi tuyệt đối sẽ không nói rằng “sau này in kinh lưu thông thì phải cẩn thận nhé, đừng để bị người ta lừa”. Bị lừa lấy kinh Phật là việc tốt, bị lừa lấy cái khác thì không phải việc tốt, đây là việc tốt! Cho nên điều này mang lại cho chúng ta sự khai thị rất lớn.

Trong đời sống hàng ngày, gần đây Tịnh Tông Học Hội có in “Liễu Phàm Tứ Huấn”, nghe nói mỗi quyển giá chỉ hơn một đồng, chi phí chưa tới hai đồng. Nếu quý vị thực sự có tâm muốn học Phật, trong đời sống thường ngày chúng ta có thể tiết kiệm hai đồng, trong tâm quý vị liền biết được rằng trên xã hội này đã có thêm một quyển “Liễu Phàm Tứ Huấn”, phải thường xuyên giữ cái tâm này. Trong cuộc sống tôi có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, tôi tiết kiệm một chút, thế gian này sẽ có thêm được rất nhiều kinh sách, có biết bao chúng sanh nhờ đọc được kinh sách này mà quay đầu, giác ngộ. Dẫu cho họ chưa thể quay đầu, chưa thể giác ngộ, thì hạt giống kim cang cũng đã được gieo xuống rồi, tương lai khi cơ duyên chín muồi nhất định họ sẽ nhờ đó mà được đắc độ, đây là một việc tốt. Huống hồ hiện nay chúng ta làm không chỉ là in kinh, chúng ta còn làm CD, làm băng hình. Bởi vì thời hạn bảo quản của băng ghi âm, băng hình đều có giới hạn, không thể bảo quản dài lâu; nay khoa học kỹ thuật tiên bộ rồi, chúng ta chuyển chúng thành đĩa laser, có thể bảo quản được lâu dài mà chất lượng âm thanh không thay đổi. Trong cuộc sống chúng ta hãy tiết kiệm một chút để làm công đức này, đây là lợi ích cho tất cả chúng sanh, chúng ta phải thường xuyên nghĩ đến điều này. Có những đồng tu cũng rất đáng quý, họ muốn mua nhà, nhưng sau đó nghĩ lại thấy bản thân đã có nhà ở rồi, mua nhiều nhà như vậy để làm gì! Thế là không mua nhà nữa, dùng số tiền đó để làm những việc này, thật vô cùng ý nghĩa. Mua một căn nhà, đó là vật chết nằm ở đó, khi chết cũng không mang theo được. Còn số tiền mua một căn nhà ấy lại có thể

làm được rất nhiều việc, quý vị đã kết pháp duyên được với biết bao nhiêu người, làm việc như vậy mới thực sự có ý nghĩa, đây mới là việc tốt chân thật. Đây chính là từ chỗ này mà chúng ta chuyển đổi quan niệm của mình lại, chuyển cái tâm luân hồi thành tâm đại bồ đề, chuyển cái nghiệp luân hồi biến thành sự nghiệp của Bồ tát; sự nghiệp của Bồ tát là gì? Là phổ độ chúng sanh, hãy đi làm việc này. Hãy đem sự tự tư tự lợi, sự ngã chấp kiên cố từ vô thủy kiếp đến nay mà hóa giải đi, hóa giải cho đến không còn nữa. Sự chấp trước này không còn nữa, thì “Kinh Kim Cang” chính là một tiêu chuẩn, quý vị lúc ấy sẽ là Bồ tát thật, không phải Bồ tát giả. Trong kinh nói rất rõ ràng: “Bồ tát nếu có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng, tức phi Bồ tát”, đó không phải là Bồ tát. Hiện tại ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng của quý vị đều không còn nữa, có thể thấy quý vị thật sự là Bồ tát, quý vị là Bồ tát chân thật, được chư Phật công nhận, điều đó không hề giả.